พลังแห่งลิ้น

ปัญจคัมภีร์

ด้วยเหตุนี้ หมู่เกาะของคนต่างชาติจึงถูกแบ่งแยกออกเป็นดินแดนต่างๆ ตามภาษา ตามตระกูล และตามชนชาติของตน นี่คือบุตรชายของฮาม ตามตระกูล ตามภาษา ตามประเทศ และตามชนชาติของตน นี่คือบุตรชายของเชม ตามตระกูล ตามภาษา ตามดินแดน และตามชนชาติของตน (ปฐมกาล 10:5, 20, 31)

และโมเสสทูลพระเจ้าว่า "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์พูดไม่เก่ง ทั้งก่อนหน้านี้และหลังจากที่พระองค์ตรัสกับข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์พูดช้าและลิ้นก็ช้าด้วย" และพระเจ้าตรัสตอบเขาว่า "ใครเล่าสร้างปากของมนุษย์? หรือใครเล่าทำให้คนเป็นใบ้ หูหนวก ตามองเห็น หรือตาบอด? ไม่ใช่เราหรือ พระเจ้า?" (อพยพ 4:10-11)

แต่สุนัขจะไม่เห่าใส่ชาวอิสราเอลคนใดเลย ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ เพื่อให้เจ้าทั้งหลายรู้ว่าพระเจ้าทรงแยกแยะความแตกต่างระหว่างชาวอียิปต์กับชาวอิสราเอลอย่างไร (อพยพ 11:7)

เพราะเจ้าไม่ได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดีและด้วยใจเบิกบานใจในความอุดมสมบูรณ์ทั้งปวง ฉะนั้นเจ้าจะต้องปรนนิบัติศัตรูของเจ้าซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงส่งมาต่อสู้กับเจ้า ด้วยความหิวโหย กระหายน้ำ เปลือยเปล่า และขาดแคลนทุกสิ่ง และพระองค์จะทรงวางแอกเหล็กไว้บนคอของเจ้า จนกว่าพระองค์จะทรงทำลายเจ้าเสีย พระเยโฮวาห์จะทรงนำชนชาติหนึ่งมาจากแดนไกล จากสุดปลายแผ่นดินโลก มาต่อสู้กับเจ้าอย่างรวดเร็วดุจนกอินทรี ชนชาติที่เจ้าจะไม่เข้าใจภาษาของพวกเขา (เฉลยธรรมบัญญัติ 28:47-49)

ประวัติศาสตร์

และประชาชนทั้งหมดก็กลับไปยังค่ายของโยชูวาที่มักเคดาห์ด้วยความสงบสุข ไม่มีใครพูดจาต่อว่าชาวอิสราเอลเลยสักคน โยชูวา 10:21

ดังนั้นท่านจึงพาประชาชนลงไปที่น้ำ และพระเจ้าตรัสกับกิเดโอนว่า "ผู้ใดดื่มน้ำด้วยลิ้นเหมือนสุนัขเลียน้ำ จงแยกผู้นั้นไว้ต่างหาก และผู้ใดคุกเข่าลงดื่มน้ำ ก็จงแยกผู้นั้นไว้ต่างหากเช่นกัน" (ผู้วินิจฉัย 7:5)

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสผ่านข้าพเจ้า และพระวจนะของพระองค์อยู่ในลิ้นของข้าพเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า ศิลาแห่งอิสราเอลตรัสกับข้าพเจ้าว่า ผู้ปกครองมนุษย์ต้องเป็นผู้เที่ยงธรรม ปกครองด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า 2 ซามูเอล 23:2-3

และในสมัยของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์เซส บิชลัม มิธเรดาธ ทาบีล และเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ได้เขียนจดหมายถึงกษัตริย์อาร์ทาเซอร์เซสแห่งเปอร์เซีย โดยจดหมายนั้นเขียนด้วยภาษาซีเรีย และแปลเป็นภาษาซีเรีย (เอซรา 4:7)

เพราะเราและประชาชนของเราถูกขายไปแล้ว เพื่อจะถูกทำลาย เพื่อจะถูกฆ่า และเพื่อจะพินาศไป แต่ถ้าหากเราถูกขายไปเป็นทาสชายและทาสหญิง เราก็คงจะนิ่งเงียบไว้ แม้ว่าศัตรูจะไม่สามารถชดเชยความเสียหายที่กษัตริย์ได้รับได้ก็ตาม เอซรา 7:4

บทกวี

เจ้าจะพ้นจากภัยพิบัติแห่งลิ้น และเจ้าจะไม่ต้องกลัวความพินาศเมื่อมันมาถึง โยบ 5:21

โปรดสอนข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจะระงับคำพูดของข้าพเจ้า และโปรดทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้าพเจ้าได้หลงผิดไปในสิ่งใด โยบ 6:24

มีสิ่งชั่วร้ายอยู่ในลิ้นของข้าพเจ้าหรือ? รสนิยมของข้าพเจ้าไม่อาจแยกแยะสิ่งผิดปกติได้หรือ? โยบ 6:30

ใครเล่าจะมาวิงวอนแทนเราได้? เพราะบัดนี้ หากเรานิ่งเงียบอยู่เช่นนี้ เราก็จะสิ้นลมหายใจเสียแล้ว โยบ 13:19

ปากของเจ้าเอ่ยความชั่วช้าของเจ้าออกมา และเจ้าเลือกใช้ลิ้นของคนเจ้าเล่ห์ โยบ 15:5

ถึงแม้ความชั่วร้ายจะหวานในปากของเขา ถึงแม้เขาจะซ่อนมันไว้ใต้ลิ้นของเขา (โยบ 20:12)

เขาจะดูดพิษงูพิษ ลิ้นงูพิษจะฆ่าเขา โยบ 20:16

ริมฝีปากของข้าพเจ้าจะไม่พูดสิ่งชั่วร้าย และลิ้นของข้าพเจ้าจะไม่พูดสิ่งหลอกลวง โยบ 27:4

เหล่าขุนนางต่างนิ่งเงียบ และลิ้นของพวกเขาก็แนบติดกับเพดานปาก โยบ 29:10

ดูเถิด บัดนี้เราได้อ้าปากแล้ว ลิ้นของเราได้พูดออกมาแล้ว โยบ 33:2

เจ้าจะจับเลวีอาธานขึ้นมาด้วยเบ็ดได้หรือ? หรือจะดึงลิ้นของมันขึ้นมาด้วยเชือกที่เจ้าหย่อนลงไปได้หรือ? โยบ 41:1

เพราะในปากของพวกเขาไม่มีความซื่อสัตย์ ภายในใจของพวกเขามีแต่ความชั่วร้าย ลำคอของพวกเขาก็เหมือนหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ พวกเขาพูดจาประจบประแจงด้วยลิ้นของตน สดุดี 5:9

ปากของเขามีแต่คำสาปแช่ง การหลอกลวง และการฉ้อโกง ใต้ลิ้นของเขามีแต่ความชั่วร้ายและความไร้สาระ สดุดี 10:7

พระเจ้าจะทรงตัดริมฝีปากที่พูดจาประจบประแจงและลิ้นที่พูดจาโอ้อวดเสียสิ้น (สดุดี 12:3)

ใครเล่ากล่าวว่า “เราจะชนะด้วยลิ้นของเรา ริมฝีปากของเราเป็นของเราเอง ใครเล่าจะเป็นเจ้าเหนือเราได้” สดุดี 12:4

ผู้ใดไม่นินทาผู้อื่นด้วยลิ้นของตน ไม่ทำร้ายเพื่อนบ้าน และไม่กล่าวร้ายเพื่อนบ้านของตน (สดุดี 15:3)

กำลังของข้าพเจ้าเหือดแห้งไปเหมือนเศษภาชนะดินเผา ลิ้นของข้าพเจ้าติดอยู่กับขากรรไกร และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปสู่ฝุ่นแห่งความตาย สดุดี 22:15

พระองค์ทรงซ่อนพวกเขาไว้ในที่ลับเบื้องหน้าพระองค์ ให้พ้นจากความเย่อหยิ่งของมนุษย์ พระองค์ทรงเก็บพวกเขาไว้ในพลับพลา ให้พ้นจากการทะเลาะวิวาทของลิ้นต่างๆ สดุดี 31:20

จงระงับลิ้นของเจ้าจากความชั่วร้าย และริมฝีปากของเจ้าจากการพูดโกหก สดุดี 34:13

และลิ้นของข้าพเจ้าจะกล่าวถึงความชอบธรรมของพระองค์และสรรเสริญพระองค์ตลอดทั้งวัน สดุดี 35:28

ปากของผู้ชอบธรรมกล่าวถ้อยคำแห่งปัญญา และลิ้นของเขากล่าวถึงการพิพากษา สดุดี 37:30

(ถึงหัวหน้านักดนตรี ถึงเยดูธุน บทเพลงสดุดีของดาวิด) ข้าพเจ้ากล่าวว่า ข้าพเจ้าจะระมัดระวังในทางของข้าพเจ้า เพื่อจะไม่ทำบาปด้วยลิ้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะควบคุมปากของข้าพเจ้าไว้ ในขณะที่คนชั่วอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า สดุดี 39:1

ใจของข้าพเจ้าร้อนรุ่มอยู่ภายใน ขณะที่ข้าพเจ้าครุ่นคิด ไฟก็ลุกโชน แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวออกมาด้วยลิ้นของข้าพเจ้า (สดุดี 39:3)

(แด่หัวหน้านักดนตรีผู้ประพันธ์เพลงสดุดีสำหรับบุตรชายของโคราห์ บทเพลงสดุดี บทเพลงแห่งความรัก) ใจของข้าพเจ้ากำลังเขียนเรื่องดี ๆ ข้าพเจ้าพูดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้แต่งขึ้นเกี่ยวกับกษัตริย์ ลิ้นของข้าพเจ้าเป็นปากกาของผู้เขียนที่พร้อมเสมอ สดุดี 45:1

เจ้าให้ปากของเจ้าพูดสิ่งชั่วร้าย และลิ้นของเจ้าก็สร้างเรื่องหลอกลวงขึ้นมา สดุดี 50:19

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดฐานฆ่าคน โอพระเจ้า พระองค์คือพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ และลิ้นของข้าพระองค์จะสรรเสริญความชอบธรรมของพระองค์อย่างเสียงดัง (สดุดี 51:14)

ลิ้นของท่านคิดแผนการชั่วร้าย เหมือนมีดโกนคมกริบที่กระทำการหลอกลวง (สดุดี 52:2)

เจ้าลิ้นที่หลอกลวงนั้นช่างชอบถ้อยคำที่ทำลายล้างเสียจริง (สดุดี 52:4)

ขอพระองค์ทรงทำลายและแยกลิ้นของพวกเขาเสียเถิด ข้าแต่พระเจ้า เพราะข้าพระองค์ได้เห็นความรุนแรงและการทะเลาะวิวาทในเมืองนี้ สดุดี 55:9

จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางสิงโต และข้าพเจ้านอนอยู่ท่ามกลางผู้ที่ถูกไฟลุกโชน คือบรรดาบุตรของมนุษย์ ผู้มีฟันแหลมคมเหมือนหอกและลูกศร และลิ้นของเขาคมเหมือนดาบ (สดุดี 57:4)

ผู้ที่ลับลิ้นของตนให้คมเหมือนดาบ และง้างคันธนูเพื่อยิงลูกศร คือถ้อยคำที่ขมขื่น: สดุดี 64:3

ดังนั้นพวกเขาจะกระทำสิ่งที่เป็นอันตรายต่อตนเอง ผู้ใดก็ตามที่เห็นพวกเขาจะหนีไป (สดุดี 64:8)

ข้าพเจ้าได้ร้องทูลต่อพระองค์ด้วยปากของข้าพเจ้า และพระองค์ก็ได้รับการสรรเสริญด้วยลิ้นของข้าพเจ้า สดุดี 66:17

ขอให้เท้าของท่านจุ่มลงในโลหิตของศัตรู และลิ้นของสุนัขของท่านจุ่มลงในโลหิตนั้นด้วย (สดุดี 68:23)

ลิ้นของข้าพเจ้าจะกล่าวถึงความชอบธรรมของพระองค์ตลอดทั้งวัน เพราะพวกที่คิดร้ายต่อข้าพเจ้านั้นจะต้องอับอายขายหน้าและถูกทำให้เสื่อมเสียเกียรติ (สดุดี 71:24)

พวกเขายื่นปากต่อต้านฟ้าสวรรค์ และลิ้นของพวกเขาก็ล่วงล้ำไปทั่วแผ่นดินโลก สดุดี 73:9

ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังพูดจาเยินยอพระองค์ด้วยปาก และโกหกพระองค์ด้วยลิ้นของตน (สดุดี 78:36)

เพราะปากของคนชั่วและปากของคนหลอกลวงได้เปิดออกกล่าวร้ายต่อข้าพเจ้า พวกเขาได้กล่าวร้ายต่อข้าพเจ้าด้วยลิ้นที่โกหก สดุดี 109:2

ลิ้นของข้าพเจ้าจะกล่าวถึงพระวจนะของพระองค์ เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ล้วนเป็นความชอบธรรม สดุดี 119:172

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากริมฝีปากที่โกหก และจากลิ้นที่หลอกลวง (สดุดี 120:2)

เจ้าลิ้นเท็จเอ๋ย เจ้าจะได้รับอะไร? หรือเจ้าจะได้รับโทษอะไร? สดุดี 120:3

แล้วปากของเราก็เต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ และลิ้นของเราก็เต็มไปด้วยบทเพลง แล้วพวกเขาก็กล่าวท่ามกลางชนต่างชาติว่า "พระเยโฮวาห์ทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อพวกเขา" สดุดี 126:2

ถ้าข้าพเจ้าไม่ระลึกถึงพระองค์ ขอให้ลิ้นของข้าพเจ้าติดอยู่กับเพดานปาก ถ้าข้าพเจ้าไม่เลือกเยรูซาเล็มเหนือความปีติสูงสุดของข้าพเจ้า สดุดี 137:6

เพราะไม่มีถ้อยคำใดที่ลิ้นของข้าพเจ้าจะกล่าวได้ แต่ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งอย่างแล้ว สดุดี 139:4

พวกเขาลับลิ้นของตนให้คมเหมือนงูพิษ พิษของงูเห่าอยู่ใต้ริมฝีปากของพวกเขา เซลาห์ สดุดี 140:3

พระเยโฮวาห์ทรงเกลียดชังสิ่งทั้งหกนี้ และทรงรังเกียจอย่างยิ่งถึงเจ็ดประการ ได้แก่ การเย่อหยิ่ง ลิ้นที่พูดโกหก มือที่หลั่งเลือดผู้บริสุทธิ์ ใจที่คิดแผนการชั่วร้าย เท้าที่วิ่งไปสู่ความชั่วร้าย พยานเท็จที่พูดโกหก และผู้ที่หว่านความแตกแยกในหมู่พี่น้อง สุภาษิต 6:16-19

เพื่อปกป้องเจ้าจากหญิงชั่ว จากคำพูดเยินยอของหญิงแปลกหน้า สุภาษิต 6:24

ลิ้นของคนชอบธรรมเป็นเหมือนเงินบริสุทธิ์ใจ ส่วนใจของคนชั่วช้านั้นไร้ค่า สุภาษิต 10:20

ปากของผู้ชอบธรรมย่อมนำมาซึ่งปัญญา แต่ลิ้นของคนชั่วร้ายนั้นจะถูกตัดทิ้ง สุภาษิต 10:31

บางคนพูดจาเหมือนคมดาบแทง แต่ลิ้นของคนฉลาดเป็นเหมือนยาบำรุงกำลัง สุภาษิต 12:18

ริมฝีปากแห่งความจริงจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิจ แต่ลิ้นที่พูดโกหกนั้นอยู่ได้เพียงชั่วครู่เท่านั้น สุภาษิต 12:19

ลิ้นของคนฉลาดใช้ความรู้ให้ถูกต้อง แต่ปากของคนโง่พูดแต่เรื่องโง่เขลา สุภาษิต 15:2

ลิ้นที่พูดจาดีเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ้นที่พูดจาบิดเบือนนั้นเป็นรอยร้าวในจิตวิญญาณ สุภาษิต 15:4

การเตรียมการในใจของมนุษย์ และคำตอบที่ออกมาจากลิ้นนั้น มาจากพระเจ้า สุภาษิต 16:1

คนชั่วฟังคำพูดเท็จ และคนโกหกฟังคำพูดที่หยาบคาย สุภาษิต 17:4

ผู้ที่มีใจดื้อรั้นย่อมไม่พบสิ่งที่ดี และผู้ที่มีลิ้นคดโกงย่อมประสบความชั่วช้า สุภาษิต 17:20

ชีวิตและความตายอยู่ในอำนาจของลิ้น และผู้ที่รักลิ้นก็จะได้รับผลของมัน สุภาษิต 18:21

การได้มาซึ่งทรัพย์สมบัติด้วยลิ้นที่โกหกนั้นเป็นความว่างเปล่าที่โยนไปมาของคนเหล่านั้นที่แสวงหาความตาย สุภาษิต 21:6

ผู้ใดระมัดระวังปากและลิ้นของตน ผู้นั้นก็รักษาชีวิตของตนให้พ้นจากความทุกข์ยาก สุภาษิต 21:23

ด้วยความอดทนอดกลั้น เจ้าชายจึงจะถูกชักจูงได้ และลิ้นที่อ่อนโยนก็สามารถหักกระดูกได้ สุภาษิต 25:15

ลมเหนือพัดพาฝนไปฉันใด ใบหน้าที่โกรธเคืองก็พัดพาลิ้นที่นินทาไปฉันนั้น สุภาษิต 25:23

ลิ้นที่พูดโกหกย่อมเกลียดชังผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากมัน และปากที่พูดจาประจบสอพลอย่อมก่อให้เกิดความพินาศ สุภาษิต 26:28

ผู้ที่ตักเตือนผู้อื่นในภายหลัง จะได้รับความโปรดปรานมากกว่าผู้ที่พูดจาประจบประแจง สุภาษิต 28:23

นางเปิดปากด้วยปัญญา และในลิ้นของนางมีธรรมบัญญัติแห่งความเมตตา สุภาษิต 31:26

ริมฝีปากของเจ้า โอคู่ครองของข้า เปรียบเสมือนรังผึ้งที่ชุ่มฉ่ำไปด้วยน้ำผึ้งและน้ำนมอยู่ใต้ลิ้นของเจ้า และกลิ่นเสื้อผ้าของเจ้าก็หอมเหมือนกลิ่นของเลบานอน บทเพลงของโซโลมอน 4:11

ศาสดา

เพราะเยรูซาเล็มถูกทำลาย และยูดาห์ก็ล่มสลาย เพราะลิ้นและการกระทำของพวกเขานั้นขัดต่อพระเนตรของพระเจ้า เพื่อจะยั่วยุพระสิริของพระองค์ อิสยาห์ 3:8

และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำลายลิ้นของทะเลอียิปต์อย่างสิ้นเชิง และด้วยลมอันทรงพลังของพระองค์ พระองค์จะทรงสะบัดพระหัตถ์เหนือแม่น้ำ และจะทรงฟาดฟันแม่น้ำนั้นในเจ็ดสายน้ำ และทำให้ผู้คนเดินข้ามไปได้โดยเท้าไม่เปียก อิสยาห์ 11:15

เพราะเขาจะพูดกับชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากที่พูดตะกุกตะกักและภาษาอื่น อิสยาห์ 28:11

ดูเถิด พระนามของพระเยโฮวาห์เสด็จมาจากแดนไกล ทรงพิโรธอย่างรุนแรง และพระพิโรธนั้นหนักยิ่งนัก พระโอษฐ์ของพระองค์เต็มไปด้วยความขุ่นเคือง และพระลิ้นของพระองค์เป็นเหมือนไฟที่เผาผลาญ (อิสยาห์ 30:27)

ใจของคนใจร้อนก็จะเข้าใจความรู้ และลิ้นของคนพูดติดอ่างก็จะพูดได้อย่างชัดเจน อิสยาห์ 32:4

เจ้าจะไม่เห็นชนชาติที่ดุร้าย ชนชาติที่มีภาษาที่ลึกซึ้งเกินกว่าที่เจ้าจะเข้าใจได้ มีลิ้นที่พูดตะกุกตะกักจนเจ้าไม่อาจเข้าใจได้ อิสยาห์ 33:19

แล้วคนพิการจะกระโดดโลดเต้นเหมือนกวาง และลิ้นของคนใบ้จะร้องเพลง เพราะในถิ่นทุรกันดารจะมีน้ำผุดขึ้น และลำธารในทะเลทราย อิสยาห์ 35:6

เมื่อคนยากจนและขัดสนแสวงหาน้ำ แต่ไม่มีน้ำ และลิ้นของพวกเขาแห้งผากเพราะกระหายน้ำ ข้าพเจ้าพระยาห์เวห์ จะทรงฟังพวกเขา ข้าพเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล จะไม่ทอดทิ้งพวกเขา อิสยาห์ 41:17

เราได้สาบานด้วยตัวเราเองแล้ว ถ้อยคำนั้นได้ออกจากปากของเราด้วยความชอบธรรม และจะไม่กลับคืนมาอีก ว่าทุกหัวเข่าจะก้มลงต่อหน้าเรา และทุกลิ้นจะสาบานต่อเรา อิสยาห์ 45:23

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานลิ้นแห่งปัญญาแก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรู้จักกล่าวถ้อยคำที่เหมาะสมแก่ผู้ที่อ่อนล้า พระองค์ทรงปลุกข้าพระองค์ทุกเช้าให้ตื่นขึ้น และทรงปลุกพระโสตของข้าพระองค์ให้ได้ยินเหมือนปัญญาชน อิสยาห์ 50:4

ไม่มีอาวุธใดที่สร้างขึ้นมาต่อต้านเจ้าจะประสบความสำเร็จ และลิ้นทุกลิ้นที่กล่าวหาเจ้าในการพิพากษาเจ้าจะประณามมัน นี่คือมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า และความชอบธรรมของพวกเขามาจากเรา พระเจ้าตรัสว่า อิสยาห์ 54:17

พวกเจ้าเยาะเย้ยใคร? พวกเจ้าอ้าปากกว้างและแลบลิ้นใส่ใคร? พวกเจ้าไม่ใช่ลูกหลานแห่งการล่วงละเมิดหรือ? เป็นเชื้อสายแห่งความเท็จหรือ? อิสยาห์ 57:4

มือของเจ้าเปื้อนเลือด นิ้วของเจ้าเปื้อนความชั่วช้า ริมฝีปากของเจ้าพูดโกหก ลิ้นของเจ้าพร่ำเพ้อความชั่วร้าย อิสยาห์ 59:3

เพราะเรารู้จักการกระทำและความคิดของพวกเขา และเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น คือเราจะรวบรวมประชาชาติและภาษาทั้งหลายมา และพวกเขาจะมาและเห็นสง่าราศีของเรา อิสยาห์ 66:18

และพวกเขาง้างลิ้นของตนเหมือนคันธนูเพื่อพูดโกหก แต่พวกเขาไม่กล้าหาญเพื่อความจริงบนโลก เพราะพวกเขาดำเนินจากความชั่วร้ายไปสู่ความชั่วร้าย และพวกเขาไม่รู้จักเรา พระยาห์เวห์ตรัส และพวกเขาจะหลอกลวงเพื่อนบ้านของตนทุกคน และจะไม่พูดความจริง พวกเขาฝึกลิ้นของตนให้พูดโกหก และเหน็ดเหนื่อยที่จะกระทำความชั่ว เยเรมีย์ 9:3,5

ลิ้นของพวกเขานั้นเหมือนลูกศรที่ยิงออกไป มันพูดจาโกหก บางคนพูดกับเพื่อนบ้านด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน แต่ในใจกลับวางแผนร้าย เยเรมีย์ 9:8

แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า “มาเถิด ให้เราคิดอุบายต่อต้านเยเรมีย์ เพราะธรรมบัญญัติจะไม่สูญหายไปจากปุโรหิต คำแนะนำจะไม่สูญหายไปจากผู้มีปัญญา และถ้อยคำจะไม่สูญหายไปจากผู้เผยพระวจนะ มาเถิด ให้เราโจมตีเขาด้วยลิ้น และอย่าใส่ใจคำพูดใดๆ ของเขาเลย” เยเรมีย์ 18:18

พระวจนะของเรามิได้เป็นเหมือนไฟหรือ? พระยาห์เวห์ตรัส และเหมือนค้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นเสี่ยงๆ มิใช่หรือ? ฉะนั้น ดูเถิด เราต่อต้านบรรดาผู้เผยพระวจนะ พระยาห์เวห์ตรัส ที่ขโมยพระวจนะของเราจากเพื่อนบ้านของตนแต่ละคน ดูเถิด เราต่อต้านบรรดาผู้เผยพระวจนะ พระยาห์เวห์ตรัส ที่ใช้ลิ้นของตนและกล่าวว่า “พระองค์ตรัส” ดูเถิด เราต่อต้านพวกที่พยากรณ์ความฝันเท็จ พระยาห์เวห์ตรัส และบอกเล่าความฝันเหล่านั้น และทำให้ประชาชนของเราหลงผิดด้วยคำโกหกและความเหลวไหลของพวกเขา แต่เราไม่ได้ส่งพวกเขาไป หรือบัญชาพวกเขา ฉะนั้น พวกเขาจะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนนี้เลย พระยาห์เวห์ตรัส เยเรมีย์ 23:29-32

ลิ้นของเด็กทารกที่ยังดูดนมอยู่จะติดกับเพดานปากเพราะกระหายน้ำ เด็กเล็กขอขนมปัง แต่ไม่มีใครหักแบ่งให้เขาเลย (บทเพลงคร่ำครวญ 4:4)

และเราจะทำให้ลิ้นของเจ้าติดอยู่กับเพดานปากของเจ้า เพื่อเจ้าจะเป็นใบ้ และจะไม่สามารถตำหนิพวกเขาได้ เพราะพวกเขาเป็นวงศ์วานที่ดื้อรั้น เอเสเคียล 3:26

บุตรหลานที่ไม่มีตำหนิ แต่มีรูปงาม และมีความเชี่ยวชาญในสติปัญญาทุกด้าน และมีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์ และมีความสามารถที่จะรับใช้ในพระราชวังของกษัตริย์ และสามารถสอนความรู้และภาษาของชาวเคลเดียให้แก่พวกเขาได้ ดาเนียล 1:4

พวกเขากลับมา แต่ไม่ใช่กลับมาหาพระเจ้าผู้สูงสุด พวกเขาเป็นเหมือนคันธนูที่หลอกลวง เจ้าชายของพวกเขาจะล้มตายด้วยคมดาบเพราะความโกรธเกรี้ยวจากลิ้นของพวกเขา นี่จะเป็นการเยาะเย้ยพวกเขาในแผ่นดินอียิปต์ โฮเซอา 7:16

และลุงของชายผู้นั้นจะพาเขาไปพร้อมกับผู้ที่เผาศพเขา เพื่อนำกระดูกออกมาจากบ้าน และจะถามผู้ที่อยู่ข้างบ้านว่า "ยังมีใครอยู่กับเจ้าอีกไหม?" และเขาจะตอบว่า "ไม่มี" แล้วลุงก็จะพูดว่า "จงหุบปากเสียเถิด เพราะเราไม่อาจเอ่ยถึงพระนามของพระเจ้าได้" อามอส 6:10

เพราะบรรดาคนร่ำรวยในเมืองนั้นเต็มไปด้วยความรุนแรง และชาวเมืองนั้นพูดจาโกหก และลิ้นของพวกเขาก็เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง (มีคาห์ 6:12)

พระองค์ทรงมีพระเนตรบริสุทธิ์ยิ่งกว่าที่จะมองดูความชั่วร้าย และไม่อาจมองดูความอยุติธรรมได้ เหตุใดพระองค์จึงทรงมองดูคนทรยศ และทรงนิ่งเฉยเมื่อคนชั่วทำร้ายคนชอบธรรมยิ่งกว่า? ฮาบาคุก 1:13

ชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่จะไม่กระทำความชั่วช้า หรือพูดโกหก และจะไม่มีลิ้นที่หลอกลวงอยู่ในปากของพวกเขา เพราะพวกเขาจะกินและนอนลง และไม่มีใครทำให้พวกเขากลัวได้ เศฟันยาห์ 3:13

และนี่จะเป็นภัยพิบัติที่พระเจ้าจะทรงลงโทษประชาชนทั้งหลายที่ต่อสู้กับเยรูซาเล็ม เนื้อหนังของพวกเขาจะเหี่ยวแห้งไปขณะที่พวกเขายืนอยู่ ดวงตาของพวกเขาจะเหี่ยวแห้งไปในเบ้าตา และลิ้นของพวกเขาจะเหี่ยวแห้งไปในปาก เศคาริยาห์ 14:12

พระวรสาร

แล้วท่านก็พาชายผู้นั้นแยกออกมาจากฝูงชน และเอานิ้วสอดเข้าไปในหูของเขา แล้วถ่มน้ำลายและแตะที่ลิ้นของเขา (มารก 7:33)

และทันใดนั้นหูของเขาก็เปิดออก และลิ้นของเขาก็คลายออก และเขาก็พูดได้อย่างชัดเจน มาระโก 7:35

และหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามผู้ที่เชื่อ ในนามของเรา พวกเขาจะขับไล่ปีศาจ และพวกเขาจะพูดภาษาใหม่ๆ ได้ มาระโก 16:17

และทันใดนั้นปากของเขาก็เปิดออก ลิ้นของเขาก็คลายออก และเขาก็พูดและสรรเสริญพระเจ้า ลูกา 1:64

แล้วท่านก็ร้องว่า "ท่านอับราฮัมบิดาของข้าพระองค์ โปรดเมตตาข้าพระองค์ด้วย และส่งลาซารัสมาเพื่อให้เขาจุ่มปลายนิ้วลงในน้ำแล้วมาทำให้ลิ้นของข้าพระองค์เย็นลง เพราะข้าพระองค์กำลังทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้" ลูกา 16:24

ณ กรุงเยรูซาเล็ม ใกล้ตลาดขายแกะ มีสระน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งในภาษาฮีบรูเรียกว่า เบธเซดา มีระเบียงห้าแห่ง (ยอห์น 5:2)

กิจการของอัครทูต

และชาวเมืองเยรูซาเล็มทั้งหมดก็รู้เรื่องนี้ จนกระทั่งทุ่งนาแห่งนั้นถูกเรียกว่า อาเคลดามา ในภาษาของพวกเขา ซึ่งแปลว่า ทุ่งโลหิต (กิจการ 1:19)

และมีลิ้นแยกออกเป็นสองแฉกเหมือนเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นก็มาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน และพวกเขาทั้งหมดก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเริ่มพูดภาษาต่างๆ ตามที่พระวิญญาณทรงประทานให้พูด และเราแต่ละคนได้ยินพวกเขาพูดภาษาของตนเองซึ่งเป็นภาษาที่เราเกิดมาได้อย่างไร ชาวครีตและชาวอาหรับ เราได้ยินพวกเขาพูดถึงการอัศจรรย์ของพระเจ้าในภาษาของเราเอง (กิจการ 2:3-4,8,11)

ดาวิดกล่าวถึงพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เบื้องหน้าข้าพเจ้าเสมอ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่ทางขวามือของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงจะไม่หวั่นไหว ฉะนั้นใจของข้าพเจ้าจึงชื่นชมยินดี และลิ้นของข้าพเจ้าก็เบิกบาน ยิ่งกว่านั้นร่างกายของข้าพเจ้าก็จะพักผ่อนด้วยความหวัง เพราะพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งชีวิตของข้าพเจ้าไว้ในนรก และจะไม่ทรงปล่อยให้ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เห็นความเสื่อมโทรม" (กิจการ 2:25-27)

เพราะพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาแปลกๆ และสรรเสริญพระเจ้า เปโตรจึงตอบว่า "จะมีใครห้ามไม่ให้คนเหล่านี้รับบัพติศมาด้วยน้ำได้หรือ ในเมื่อพวกเขาก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกับเรา?" (กิจการ 10:46-47)

และเมื่อเปาโลวางมือบนพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาสถิตอยู่กับพวกเขา พวกเขาจึงพูดภาษาต่างๆ และพยากรณ์ (กิจการ 19:6)

และเมื่อเปาโลอนุญาตแล้ว เขาก็ยืนอยู่บนบันไดและโบกมือเรียกประชาชน เมื่อทุกคนเงียบลง เขาจึงพูดกับพวกเขาเป็นภาษาฮีบรูว่า (กิจการ 21:40)

(และเมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระองค์ตรัสภาษาฮีบรูแก่พวกเขา พวกเขาก็ยิ่งเงียบลงไปอีก และพระองค์ตรัสว่า) กิจการ 22:2

และเมื่อเราทุกคนล้มลงกับพื้นแล้ว ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งพูดกับข้าพเจ้าเป็นภาษาฮีบรูว่า "ซาอูล ซาอูล เจ้าข่มเหงเราทำไม? การต่อต้านเรานั้นยากลำบากสำหรับเจ้า" (กิจการ 26:14)

จดหมาย

ลำคอของพวกเขาก็เหมือนหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ พวกเขาใช้ลิ้นของตนในการหลอกลวง พิษของงูพิษอยู่ใต้ริมฝีปากของพวกเขา (โรม 3:13)

เพราะมีเขียนไว้ว่า "เรามีชีวิตอยู่ พระเจ้าตรัสว่า ทุกหัวเข่าจะกราบลงต่อหน้าเรา และทุกลิ้นจะสารภาพต่อพระเจ้า" โรม 14:11

บางคนได้รับของประทานเกี่ยวกับการอัศจรรย์ บางคนได้รับของประทานเกี่ยวกับการพยากรณ์ บางคนได้รับของประทานเกี่ยวกับการแยกแยะวิญญาณ บางคนได้รับของประทานเกี่ยวกับการพูดภาษาต่างๆ บางคนได้รับของประทานเกี่ยวกับการตีความภาษาต่างๆ และพระเจ้าทรงตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือ อัครทูตเป็นอันดับแรก ผู้พยากรณ์เป็นอันดับสอง อาจารย์เป็นอันดับสาม ต่อมาคือของประทานเกี่ยวกับการอัศจรรย์ การรักษาโรค การช่วยเหลือ การปกครอง และการพูดภาษาต่างๆ ทุกคนมีของประทานเกี่ยวกับการรักษาโรคหรือไม่? ทุกคนพูดภาษาต่างๆ ได้หรือไม่? ทุกคนตีความได้หรือไม่? แต่จงปรารถนาของประทานที่ดีที่สุดอย่างจริงจัง และข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นทางที่ดียิ่งกว่านั้น 1 โครินธ์ 12:10,28,30-31

แม้ว่าข้าพเจ้าจะพูดได้ด้วยภาษาของมนุษย์และภาษาของทูตสวรรค์ แต่ถ้าปราศจากความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนทองเหลืองที่ส่งเสียงดัง หรือฉาบที่ส่งเสียงกังวาน ความรักไม่มีวันสิ้นสุด แต่คำพยากรณ์ก็จะหมดไป การพูดภาษาต่างๆ ก็จะหยุดลง และความรู้ก็จะหายไป 1 โครินธ์ 13:1,8

1 โครินธ์ 14
1 จงติดตามความรัก และปรารถนาของประทานฝ่ายวิญญาณ แต่ยิ่งกว่านั้นคือปรารถนาที่จะพยากรณ์ได้
2 เพราะผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ นั้น ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดกับพระเจ้า เพราะไม่มีใครเข้าใจเขาได้ แต่เขาพูดความลึกลับต่างๆ ด้วยพลังแห่งวิญญาณ
3 แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นกล่าวแก่คนทั้งหลายเพื่อเสริมสร้าง ตักเตือน และปลอบโยน
4 ผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นเสริมสร้างตนเอง แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นเสริมสร้างคริสตจักร
5 ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทั้งหลายพูดภาษาแปลกๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้นคือให้ท่านพยากรณ์ เพราะผู้ที่พยากรณ์นั้นยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ เว้นแต่ว่าเขาจะแปลความหมาย เพื่อคริสตจักรจะได้รับประโยชน์
6 บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาพูดกับท่านทั้งหลายด้วยภาษาแปลกๆ ข้าพเจ้าจะมีประโยชน์อะไรแก่ท่านเล่า นอกจากว่าข้าพเจ้าจะพูดกับท่านโดยการเปิดเผย หรือโดยความรู้ หรือโดยการพยากรณ์ หรือโดยคำสอน?
7 และแม้แต่สิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดเสียงที่ให้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นปี่หรือพิณ ถ้าหากมันไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องเสียง จะรู้ได้อย่างไรว่าอันไหนเป็นเสียงปี่หรือเสียงพิณ?
8 เพราะถ้าเสียงแตรดังขึ้นอย่างไม่แน่นอน ใครเล่าจะเตรียมตัวเพื่อออกรบได้?
9 ฉะนั้น ในทำนองเดียวกัน พวกท่านทั้งหลาย ถ้ามิได้กล่าวถ้อยคำที่เข้าใจง่าย จะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นคืออะไร เพราะท่านจะพูดไปในอากาศ
10 อาจมีเสียงมากมายหลายประเภทในโลกนี้ และไม่มีเสียงใดไร้ความหมาย
11 ฉะนั้น ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจความหมายของเสียงนั้น ข้าพเจ้าก็จะเป็นเหมือนคนป่าเถื่อนสำหรับผู้ที่พูด และผู้ที่พูดก็จะเป็นเหมือนคนป่าเถื่อนสำหรับข้าพเจ้า
12 ฉะนั้นพวกท่านทั้งหลายจงกระตือรือร้นในของประทานฝ่ายวิญญาณ จงแสวงหาความเป็นเลิศเพื่อเสริมสร้างคริสตจักร
13 ฉะนั้นให้ผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ อธิษฐานขอให้เขาแปลได้
14 เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานด้วยภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็อธิษฐาน แต่สติปัญญาของข้าพเจ้าก็ไร้ประโยชน์
15 แล้วสิ่งนั้นคืออะไร? ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยพระวิญญาณ และข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจด้วย ข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยพระวิญญาณ และข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยความเข้าใจด้วย
16 มิฉะนั้น เมื่อเจ้าอวยพรด้วยพระวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในที่ของคนไม่รู้จะกล่าวอาเมนเมื่อเจ้าขอบพระคุณได้อย่างไร ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่เจ้าพูด?
17 เพราะเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าอย่างดี แต่คนอื่นกลับไม่ขอบพระคุณ
18 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ ได้เก่งกว่าพวกท่านทั้งหลาย
19 แต่ในโบสถ์นั้น ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดเพียงห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อจะได้ใช้เสียงของข้าพเจ้าสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าจะพูดหมื่นคำด้วยภาษาแปลกๆ
20 พี่น้องทั้งหลาย อย่าเป็นเหมือนเด็กในเรื่องความเข้าใจ แต่ในเรื่องความชั่วร้ายจงเป็นเหมือนเด็ก แต่ในเรื่องความเข้าใจจงเป็นผู้ใหญ่
21 ในพระบัญญัติเขียนไว้ว่า “เราจะพูดกับชนชาตินี้ด้วยภาษาต่าง ๆ และริมฝีปากต่าง ๆ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็จะไม่ฟังเรา” พระเจ้าตรัส
22 เพราะฉะนั้น การพูดภาษาต่าง ๆ นั้นเป็นเครื่องหมาย ไม่ใช่สำหรับผู้ที่เชื่อ แต่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ ส่วนการพยากรณ์นั้น ไม่ใช่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ แต่สำหรับผู้ที่เชื่อ
23 ถ้าเช่นนั้น บรรดาคริสตจักรทั้งหมดมารวมกันอยู่ในที่เดียว และทุกคนพูดภาษาแปลกๆ และมีคนที่ไม่รู้เรื่องหรือคนที่ไม่เชื่อเข้ามาด้วย พวกเขาจะไม่พูดหรือว่าพวกท่านเป็นบ้า?
24 แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อหรือคนที่ไม่รู้เข้ามา ทุกคนก็เชื่อเขา และทุกคนก็ตัดสินเขา
25 และด้วยเหตุนี้ ความลับในใจของเขาจึงปรากฏออกมา และเขาจะก้มลงกราบพระเจ้า และประกาศว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายอย่างแท้จริง
26 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านทั้งหลายมาประชุมกัน แต่ละคนก็มีเพลงสดุดี มีคำสอน มีภาษาแปลกๆ มีการเปิดเผย มีการตีความ ให้ทุกสิ่งเป็นไปเพื่อการเสริมสร้างซึ่งกันและกันเถิด

27 ถ้าผู้ใดพูดภาษาแปลกๆ ก็ให้พูดโดยสองคน หรืออย่างมากก็สามคน และให้พูดทีละคน แล้วให้มีคนหนึ่งเป็นล่าม
28 แต่ถ้าไม่มีล่าม ให้เขาเงียบอยู่ในโบสถ์ และให้เขาพูดกับตัวเองและกับพระเจ้า
29 ให้บรรดาผู้เผยพระวจนะพูดสักสองสามคน แล้วให้คนอื่นพิพากษา
30 ถ้ามีสิ่งใดถูกเปิดเผยแก่ผู้อื่นที่นั่งอยู่ด้วย ให้คนแรกนิ่งเงียบไว้
31 เพราะท่านทั้งหลายอาจพยากรณ์ได้ทีละคน เพื่อทุกคนจะได้เรียนรู้ และทุกคนจะได้รับความสบายใจ
32 และวิญญาณของบรรดาผู้เผยพระวจนะก็อยู่ภายใต้การควบคุมของบรรดาผู้เผยพระวจนะ
33 เพราะพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวาย แต่เป็นผู้ก่อให้เกิดสันติสุข ดังเช่นที่มีอยู่ในคริสตจักรทั้งหลายของบรรดาผู้บริสุทธิ์
34 จงให้หญิงทั้งหลายเงียบอยู่ในโบสถ์ เพราะพวกนางไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่พวกนางได้รับบัญชาให้เชื่อฟัง ดังที่พระบัญญัติได้กล่าวไว้
35 และถ้าพวกนางอยากเรียนรู้สิ่งใด ก็จงถามสามีของพวกนางที่บ้านเถิด เพราะเป็นเรื่องน่าละอายสำหรับผู้หญิงที่จะพูดในโบสถ์
36 อะไรกัน? พระวจนะของพระเจ้าออกมาจากพวกท่านหรือ? หรือมาถึงพวกท่านแต่เพียงฝ่ายเดียว?
37 ถ้าผู้ใดคิดว่าตนเองเป็นผู้เผยพระวจนะ หรือเป็นผู้มีญาณวิเศษ จงให้เขายอมรับว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายนั้น เป็นพระบัญญัติของพระเจ้า
38 แต่ถ้าผู้ใดไม่รู้ ก็ปล่อยให้เขาไม่รู้ต่อไปเถิด
39 ฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงปรารถนาที่จะพยากรณ์ และอย่าห้ามการพูดภาษาแปลกๆ
40 จงทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เรียบร้อยและเป็นระเบียบ

และให้ทุกลิ้นสารภาพว่าพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา ฟีลิปปี 2:11

ถ้าผู้ใดในพวกท่านดูเหมือนจะเคร่งศาสนา แต่ไม่ควบคุมลิ้นของตน และหลอกลวงจิตใจของตนเอง ศาสนาของผู้นั้นก็ไร้ประโยชน์ ยากอบ 1:26

ถึงกระนั้น ลิ้นก็เป็นอวัยวะเล็กน้อย แต่กลับโอ้อวดในสิ่งใหญ่โต ดูเถิด ไฟเพียงเล็กน้อยก็จุดให้เกิดเรื่องใหญ่โตได้! และลิ้นก็เป็นเหมือนไฟ เป็นแหล่งแห่งความชั่วร้าย ลิ้นนั้นอยู่ท่ามกลางอวัยวะอื่นๆ ของเรา ทำให้ร่างกายทั้งหมดแปดเปื้อน และจุดไฟเผาวิถีแห่งธรรมชาติ และมันถูกจุดไฟจากนรก เพราะสัตว์ทุกชนิด นก งู และสิ่งต่างๆ ในทะเลนั้น มนุษย์สามารถฝึกให้เชื่องได้ แต่ลิ้นนั้นไม่มีใครฝึกให้เชื่องได้ มันเป็นความชั่วร้ายที่ควบคุมไม่ได้ เต็มไปด้วยพิษร้ายแรง ด้วยลิ้นนั้นเราสรรเสริญพระเจ้า คือพระบิดา และด้วยลิ้นนั้นเราสาปแช่งมนุษย์ ซึ่งถูกสร้างตามแบบอย่างของพระเจ้า จากปากเดียวกันนั้นเองที่ออกมาทั้งคำอวยพรและคำสาปแช่ง พี่น้องทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้ไม่ควรเป็นเช่นนี้เลย ยากอบ 3:5-10

เพราะผู้ใดปรารถนาชีวิตและปรารถนาวันดี จงระงับลิ้นของตนจากความชั่วร้าย และริมฝีปากของตนอย่าพูดโกหก 1 เปโตร 3:10

ลูกๆ ที่รักของเราเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดหรือด้วยลิ้นเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริงเถิด 1 ยอห์น 3:18

วิวรณ์

และพวกเขาร้องเพลงใหม่ว่า “พระองค์ทรงคู่ควรที่จะรับหนังสือเล่มนั้น และเปิดผนึกทั้งหลายออก เพราะพระองค์ทรงถูกฆ่า และทรงไถ่เราให้กลับคืนสู่พระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์ จากทุกเผ่าพันธุ์ทุกภาษา ทุกชนชาติ และทุกประเทศ” (วิวรณ์ 5:9)

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็น และดูเถิด มีคนมากมายนับไม่ถ้วน จากทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกชนชาติ และทุกภาษา ยืนอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งและเบื้องหน้าพระเมษโปดก สวมเสื้อคลุมสีขาว และถือต้นปาล์มอยู่ในมือ (วิวรณ์ 7:9)

และพวกเขามีราชาปกครองอยู่ ซึ่งเป็นทูตสวรรค์แห่งเหวเบื้องล่าง ชื่อของเขาในภาษาฮีบรูคือ อับบัดดอน แต่ในภาษากรีกชื่อ อะพอลลีออน (วิวรณ์ 9:11)

และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีกครั้งต่อหน้าชนหลายชาติ หลายภาษา และหลายกษัตริย์” (วิวรณ์ 10:11)

และคนเหล่านั้นจากชนชาติ เผ่าต่างๆ ภาษาต่างๆ และประเทศต่างๆ จะเห็นศพของพวกเขาเป็นเวลาสามวันครึ่ง และจะไม่อนุญาตให้ฝังศพของพวกเขา (วิวรณ์ 11:9)

และพระองค์ทรงอนุญาตให้เขาทำสงครามกับผู้บริสุทธิ์และเอาชนะพวกเขาได้ และพระองค์ทรงประทานอำนาจให้เขาเหนือเผ่าพันธุ์ ภาษา และประชาชาติทั้งปวง วิวรณ์ 13:7

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งบินอยู่กลางฟ้า มีข่าวประเสริฐนิรันดร์ที่จะประกาศแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนโลก และแก่ทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ (วิวรณ์ 14:6)

และทูตสวรรค์องค์ที่ห้าได้เทถ้วยของตนลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็เต็มไปด้วยความมืดมิด และพวกเขากัดลิ้นของตนด้วยความเจ็บปวด และมันได้รวบรวมพวกเขาไว้ในสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งในภาษาฮีบรูเรียกว่าอาร์มาเกดดอน (วิวรณ์ 16:10,16)

และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า น้ำที่เจ้าเห็น ณ ที่ซึ่งหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ (วิวรณ์ 17:15)

คัมภีร์นอกสารบบ

โอ้ พวกท่านทั้งหลาย กษัตริย์จะทรงมีอำนาจยิ่งใหญ่มิใช่หรือ เมื่อพระองค์ทรงได้รับการเชื่อฟังเช่นนี้? และพระองค์ทรงนิ่งเงียบ 1 เอสดราส 4:12

แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า เขาพ่นเปลวไฟออกมาจากปากราวกับเปลวไฟ และลมหายใจที่ลุกเป็นไฟออกมาจากริมฝีปากของเขา และจากลิ้นของเขาพ่นประกายไฟและพายุออกมา 2 เอสดราส 13:10

ส่วนข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าพูดในเวลากลางวัน และข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปิดปากพูดในเวลากลางคืน 2 เอสดราส 14:43

เราจะไม่นิ่งเฉยต่อความชั่วร้ายของพวกเขาอีกต่อไป ซึ่งพวกเขาได้กระทำอย่างอัปยศอดสู และเราจะไม่ยอมให้พวกเขากระทำการชั่วร้ายเหล่านั้นอีกต่อไป ดูเถิด โลหิตของผู้บริสุทธิ์และผู้ชอบธรรมร้องขอต่อเรา และจิตวิญญาณของผู้ชอบธรรมก็คร่ำครวญอยู่เรื่อยไป 2 เอสดราส 15:8

แต่พระองค์ทรงทำลายอาณาเขตของพวกเขา และทรงโค่นสวนของพวกเขา เพราะพระองค์ทรงมีพระราชดำรัสที่จะทำลายเทพเจ้าทั้งหลายในแผ่นดิน เพื่อให้ทุกชาติทุกภาษาบูชาพระนาบูโคโดโนซอร์แต่เพียงผู้เดียว และเพื่อให้ทุกภาษาและทุกเผ่าเรียกขานพระองค์ว่าเป็นพระเจ้า ยูดิธ 3:8

เพราะปัญญาเป็นจิตวิญญาณแห่งความรัก และจะไม่ยกโทษให้แก่ผู้ที่กล่าวคำหมิ่นประมาทพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นพยานในจิตใจของเขา และทรงเป็นผู้เฝ้าดูหัวใจของเขาอย่างแท้จริง และทรงเป็นผู้ฟังคำพูดของเขา (ปัญญาของโซโลมอน 1:6)

ฉะนั้นจงระวังการบ่น ซึ่งเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ และจงระงับลิ้นของท่านจากการนินทา เพราะไม่มีถ้อยคำใดที่เป็นความลับแล้วจะไร้ผล และปากที่โกหกนั้นก็ทำลายจิตวิญญาณเสียเอง (ปัญญาของโซโลมอน 1:11)

เมื่อข้าพเจ้าเงียบ พวกเขาก็จะรอคอยอย่างใจเย็น และเมื่อข้าพเจ้าพูด พวกเขาก็จะตั้งใจฟังข้าพเจ้า หากข้าพเจ้าพูดมาก พวกเขาก็จะเอามือปิดปากของตน ปัญญาของโซโลมอน 8:12

เพราะปัญญาได้เปิดปากคนใบ้ และทำให้คนที่พูดไม่ได้พูดได้คล่องแคล่ว (ปัญญาของโซโลมอน 10:21)

เพราะปัญญาจะปรากฏได้จากคำพูด และการเรียนรู้ก็มาจากถ้อยคำที่เปล่งออกมาจากลิ้น (ปัญญาจารย์ 4:24)

อย่าพูดจาพล่อยๆ และอย่าละเลยการกระทำ (ปัญญาจารย์ 4:29)

อย่าร่อนไปตามลมทุกทิศทุกทาง และอย่าไปตามทางทุกทาง เพราะคนบาปที่มีลิ้นสองแฉกก็ทำเช่นนั้น (ปัญญาจารย์ 5:9)

เกียรติและความอัปยศนั้นอยู่ที่คำพูด และลิ้นของมนุษย์เป็นสาเหตุแห่งความเสื่อมเสีย (ปัญญาจารย์ 5:13)

อย่าให้ใครเรียกว่าคนนินทา และอย่าดักซุ่มพูดด้วยลิ้นของเจ้า เพราะความอัปยศอดสูจะตกอยู่กับคนขโมย และคำพิพากษาอันเลวร้ายจะตกอยู่กับคนพูดสองแง่สองง่าม ปัญญาจารย์ 5:14

อย่าเป็นเพื่อนกันแล้วกลายเป็นศัตรู เพราะเหตุนี้เจ้าจะได้รับชื่อเสียงที่ไม่ดี ความอับอาย และการถูกตำหนิ เช่นเดียวกับคนบาปที่มีลิ้นสองแง่สองง่าม (ปัญญาจารย์ 6:1)

ถ้อยคำที่ไพเราะจะทำให้มีมิตรสหายมากขึ้น และลิ้นที่พูดจาไพเราะจะทำให้คำทักทายที่อ่อนโยนเพิ่มมากขึ้น ปัญญาจารย์ 6:5

อย่าทะเลาะกับคนพูดมาก และอย่าเติมฟืนให้เขาอีก (ปัญญาจารย์ 8:3)

คนพูดจาไม่ดีเป็นอันตรายในเมืองของเขา และคนพูดจาพลั้งพลาดจะถูกเกลียดชัง ปัญญาจารย์ 9:18

เมื่อคนร่ำรวยพูด ทุกคนก็เงียบ และดูเถิด สิ่งที่เขาพูดนั้น ทุกคนก็สรรเสริญเยินยอ แต่ถ้าคนยากจนพูด พวกเขาก็จะถามว่า “คนนี้เป็นใครกัน?” และถ้าเขาพลาดพลั้ง พวกเขาก็จะช่วยกันทำให้เขาล้มลง (ปัญญาจารย์ 13:23)

พระองค์ทรงประทานสติปัญญา ลิ้น ตา หู และหัวใจแก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาเข้าใจ (ปัญญาจารย์ 17:6)

ผู้ใดควบคุมลิ้นของตนได้ ผู้นั้นจะดำรงชีวิตโดยปราศจากความขัดแย้ง และผู้ใดเกลียดการพูดพล่าม ผู้นั้นจะมีความทุกข์น้อยลง (ปัญญาจารย์ 19:6)

มีบางคนที่พูดผิดพลาด แต่ใจของเขาไม่หวั่นไหว และใครเล่าที่ไม่เคยทำผิดพลาดด้วยลิ้นของตน? ปัญญาจารย์ 19:16

มีคำตักเตือนที่ไม่เหมาะสมอยู่อย่างหนึ่ง คือ บางคนก็ระงับลิ้นของตนไว้ และเขาก็เป็นคนฉลาด (ปัญญาจารย์ 20:1)

บางคนนิ่งเงียบเพราะไม่ต้องตอบ และบางคนก็นิ่งเงียบเพราะรู้เวลาที่เหมาะสม (ปัญญาจารย์ 20:6)

คนฉลาดจะระงับคำพูดของตนไว้จนกว่าจะมีโอกาส แต่คนพูดพล่ามและคนโง่จะไม่รู้จักเวลา (ปัญญาจารย์ 20:7)

การลื่นล้มบนทางเท้าดีกว่าการลื่นล้มด้วยลิ้น ฉะนั้นการล้มลงของคนชั่วจะมาถึงอย่างรวดเร็ว ปัญญาจารย์ 20:18

ใครเล่าจะตั้งยามเฝ้าปากของข้าพเจ้า และประทับตราแห่งปัญญาไว้บนริมฝีปากของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่พลาดพลั้งไปโดยไม่ทันตั้งตัว และลิ้นของข้าพเจ้าจะไม่ทำลายข้าพเจ้า? ปัญญาจารย์ 22:27

มีเก้าสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พิจารณาในใจว่าเป็นสิ่งที่น่ายินดี และสิ่งที่สิบนั้นข้าพเจ้าจะกล่าวออกมาด้วยลิ้นของข้าพเจ้า คือ คนที่มีความสุขในลูกๆ ของตน และคนที่ได้เห็นศัตรูของตนพ่ายแพ้ (ปัญญาจารย์ 25:7)

ผู้ใดอยู่กับภรรยาที่มีสติปัญญา และไม่พูดจาพล่อยๆ และไม่ปรนนิบัติชายใดที่ด้อยกว่าตนเอง ผู้นั้นย่อมเป็นผู้ดี (ปัญญาจารย์ 25:8)

แต่ความเศร้าโศกและความเสียใจนั้นเกิดจากหญิงที่หึงหวงหญิงอื่น และลิ้นที่พูดจาไม่ดีก็มักกัดคนทั้งปวง (ปัญญาจารย์ 26:6)

จงสาปแช่งผู้ที่พูดนินทาและพูดสองแง่สองง่าม เพราะคนเช่นนั้นได้ทำลายคนจำนวนมากที่ใช้ชีวิตอย่างสงบสุข ลิ้นที่นินทาได้ทำให้คนจำนวนมากไม่สงบสุข และขับไล่พวกเขาจากชาติหนึ่งไปยังอีกชาติหนึ่ง มันได้ทำลายเมืองใหญ่ๆ และโค่นล้มบ้านเรือนของคนใหญ่คนโต ลิ้นที่นินทาได้ขับไล่หญิงผู้มีคุณธรรม และทำให้พวกนางสูญเสียงานของพวกนาง ผู้ใดที่ฟังมัน จะไม่พบความสงบสุข และจะไม่สามารถอยู่อย่างสงบได้ การเฆี่ยนตีทำให้เกิดรอยแผลบนเนื้อหนัง แต่การแทงด้วยลิ้นนั้นทำให้กระดูกหัก คนจำนวนมากล้มตายด้วยคมดาบ แต่ไม่มากเท่ากับคนที่ล้มตายด้วยลิ้น ผู้ใดที่ได้รับการปกป้องจากพิษของมัน ผู้นั้นย่อมดี เพราะเขาไม่ได้ดึงแอกของมัน และไม่ได้ถูกพันธนาการด้วยโซ่ของมัน เพราะแอกของมันเป็นแอกเหล็ก และโซ่ของมันเป็นโซ่ทองเหลือง ความตายของมันเป็นการตายที่ชั่วร้าย หลุมฝังศพยังดีกว่ามันเสียอีก เปลวไฟนั้นจะไม่มีอำนาจเหนือผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า และพวกเขาจะไม่ถูกเผาไหม้ด้วยเปลวไฟนั้น (ปัญญาจารย์ 28:13-22)

จงพูดให้สั้น กระชับ เข้าใจได้มากด้วยถ้อยคำน้อยๆ จงเป็นเหมือนคนที่รู้แต่ยังยับยั้งลิ้นของตนไว้ (ปัญญาจารย์ 32:8)

ความงามของหญิงทำให้จิตใจเบิกบาน และชายใดก็รักความงามนั้นยิ่งนัก ถ้าหากในคำพูดของนางมีเมตตา อ่อนโยน และปลอบโยน สามีของนางก็จะไม่เหมือนคนอื่น ๆ (ปัญญาจารย์ 36:22-23)

สิ่งต่างๆ สี่อย่างปรากฏให้เห็น คือ ความดีและความชั่ว ชีวิตและความตาย แต่ลิ้นนั้นมีอำนาจเหนือสิ่งเหล่านั้นอยู่เสมอ (ปัญญาจารย์ 37:18)

ปี่และพิณบรรเลงทำนองไพเราะ แต่ลิ้นที่ไพเราะยิ่งกว่านั้นก็คือลิ้นที่พูดได้ดีกว่าทั้งสองอย่าง (ปัญญาจารย์ 40:21)

คำอธิษฐานของพระเยซู พระบุตรของสิราค ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ โอพระเจ้าและพระราชา และสรรเสริญพระองค์ โอพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ปกป้องและผู้ช่วยเหลือของข้าพเจ้า และทรงรักษากายของข้าพเจ้าให้พ้นจาก

ความพินาศ และจากกับดักของลิ้นที่กล่าวร้าย และจากริมฝีปากที่โกหก และทรงเป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้า ต่อสู้กับศัตรูของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น ตามพระเมตตาอันมากมายและความยิ่งใหญ่แห่งพระนามของพระองค์ จากฟันของผู้ที่พร้อมจะทำลายข้าพเจ้า และจากมือของผู้ที่คิดร้ายต่อชีวิตของข้าพเจ้า และจากความทุกข์ยากมากมายที่ข้าพเจ้าได้รับ จากการสำลักไฟรอบด้าน และจากท่ามกลางไฟที่ข้าพเจ้าไม่ได้จุดขึ้น จากก้นบึ้งของนรก จากลิ้นที่ไม่บริสุทธิ์ และจากคำพูดที่โกหก ด้วยการกล่าวหาต่อกษัตริย์จากลิ้นที่ไม่ชอบธรรม จิตวิญญาณของข้าพเจ้าจึงใกล้ถึงความตาย ชีวิตของข้าพเจ้าใกล้จะถึงนรกเบื้องล่าง ปัญญาจารย์ 51:1-6

พระเจ้าทรงประทานลิ้นให้แก่ข้าพเจ้าเป็นรางวัล และข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ด้วยลิ้นนั้น ปัญญาจารย์ 51:22

ส่วนลิ้นของพวกเขานั้น ช่างได้ขัดเกลาให้เรียบแล้ว และตัวพวกเขาก็ถูกปิดทองและหุ้มด้วยเงิน แต่พวกเขาก็ยังเป็นคนโกหกและพูดไม่ได้ เยเรมีย์ 1:8

เมื่อเกิดความโกรธขึ้นทันที พระองค์จึงสั่งให้ตัดลิ้นของผู้ที่พูดเป็นคนแรก และตัดส่วนปลายสุดของร่างกายของเขาออก ต่อหน้าพี่น้องคนอื่นๆ และมารดาของเขา (2 มัคคาบี 7:4)

หลังจากนั้น คนที่สามก็ถูกเยาะเย้ย และเมื่อถูกถาม เขาก็แลบลิ้นออกมาทันที พร้อมกับยื่นมือออกมาอย่างกล้าหาญ 2 มัคคาบี 7:10

และเมื่อเขาตัดลิ้นของนิกานอร์ผู้ชั่วร้ายนั้นแล้ว เขาก็สั่งให้พวกเขาหั่นลิ้นนั้นเป็นชิ้นๆ ให้แก่ไก่ และแขวนโทษทัณฑ์แห่งความบ้าคลั่งของเขาไว้หน้าพระวิหาร 2 มัคคาบี 15:33

และพวกเขาได้ออกคำสั่งเป็นเอกฉันท์ว่า ห้ามมิให้วันนั้นผ่านไปโดยปราศจากพิธีเฉลิมฉลอง แต่ให้เฉลิมฉลองในวันที่สิบสามของเดือนที่สิบสอง ซึ่งในภาษาซีเรียเรียกว่า อาดาร์ วันก่อนวันของมาร์โดเคอุส (2 มัคคาบี 15:36)

อีโนค

ในความฝันข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปนี้ด้วยลิ้นเนื้อและลมหายใจจากปากของข้าพเจ้า ซึ่งพระมหาบุรุษได้ประทานให้แก่มนุษย์เพื่อสนทนาและเข้าใจด้วยใจ และข้าพเจ้าเข้าไปจนใกล้กำแพงที่สร้างด้วยผลึกและล้อมรอบด้วยเปลวไฟ และมันเริ่มทำให้ข้าพเจ้าหวาดกลัว และข้าพเจ้าเข้าไปในเปลวไฟและใกล้บ้านหลังใหญ่ที่สร้างด้วยผลึก และกำแพงของบ้านนั้นเหมือนพื้นปูด้วยผลึก และพื้นของบ้านนั้นก็ทำจากผลึก เอโนค 14:2,9-10

และพระองค์ทรงย้ายวิญญาณของข้าพเจ้าขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นสูงสุด และข้าพเจ้าได้เห็นที่นั่น เหมือนโครงสร้างที่สร้างจากผลึก และระหว่างผลึกเหล่านั้นมีเปลวไฟที่ลุกโชนอยู่ (เอโนค 71:5)

และข้าพเจ้าได้ยกมือขึ้นด้วยความชอบธรรม และสรรเสริญพระผู้บริสุทธิ์และยิ่งใหญ่ และกล่าวด้วยลมหายใจจากปากของข้าพเจ้า และด้วยลิ้นเนื้อซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้สำหรับบุตรแห่งเนื้อหนังของมนุษย์ เพื่อให้พวกเขาพูดได้ และพระองค์ทรงประทานลมหายใจ ลิ้น และปากแก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาพูดได้ (เอโนค 84:1)

จาเชอร์

และบรรดาประชาชาติและภาษาทั้งหลายได้ยินถึงชื่อเสียงของเขา และพวกเขาก็มารวมตัวกันอยู่กับเขา และพวกเขากราบไหว้ลงกับพื้นโลก และพวกเขานำเครื่องบูชามาถวายเขา และเขาก็กลายเป็นเจ้านาย

และกษัตริย์ของพวกเขา และพวกเขาทั้งหมดก็อาศัยอยู่กับเขาในเมืองชินาร์ และนิมโรดก็ครองราชย์เหนือบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ในแผ่นดินโลก และพวกเขาทั้งหมดอยู่ภายใต้อำนาจและคำแนะนำของเขา และทั่วทั้งแผ่นดินโลกก็พูดภาษาเดียวกันและมีถ้อยคำเป็นเอกภาพ แต่นิมโรดไม่ได้ดำเนินตามทางของพระเจ้า และเขาก็ชั่วร้ายยิ่งกว่าคนทั้งหลายที่อยู่มาก่อนเขา ตั้งแต่สมัยน้ำท่วมโลกจนถึงสมัยนั้น ยาเชอร์ 7:45-46

และกษัตริย์นิมโรดทรงครองราชย์อย่างมั่นคง และแผ่นดินโลกทั้งสิ้นอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์ และแผ่นดินโลกทั้งสิ้นก็มีภาษาเดียวกันและคำพูดที่เป็นเอกภาพ และพระเจ้าตรัสกับทูตสวรรค์เจ็ดสิบองค์ที่ยืนอยู่เบื้องหน้าพระองค์ แก่บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้พระองค์ว่า "ให้เราลงไปและทำให้ภาษาของพวกเขาสับสน เพื่อว่าคนหนึ่งจะไม่เข้าใจภาษาของเพื่อนบ้านของตน" และพวกเขาก็ได้ทำเช่นนั้น และตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป พวกเขาก็ลืมภาษาของเพื่อนบ้านของตน และพวกเขาไม่สามารถเข้าใจที่จะพูดภาษาเดียวกันได้ และเมื่อช่างก่อสร้างหยิบปูนขาวหรือหินจากมือของเพื่อนบ้านซึ่งตนไม่ได้สั่ง ช่างก่อสร้างก็จะโยนมันทิ้งและขว้างใส่เพื่อนบ้านของตนจนเขาตาย ยาเชอร์ 9:20,32-33

และนี่คือวิธีการสร้างรูปเคารพ คือการนำบุตรชายคนแรกมาฆ่า แล้วโกนผมของเขาออก นำเกลือมาโรยบนศีรษะ แล้วชโลมด้วยน้ำมัน จากนั้นนำแผ่นทองแดงหรือแผ่นทองคำเล็กๆ มาเขียนชื่อลงบนนั้น แล้ววางแผ่นนั้นไว้ใต้ลิ้นของเขา แล้วนำศีรษะพร้อมแผ่นนั้นไปไว้ในบ้าน แล้วจุดตะเกียงบูชาและกราบไหว้ (ยาเชอร์ 31:41)

แล้วพวกเขาก็วางเด็กชายไว้ตรงหน้าพวกเขา และเด็กชายพยายามยื่นมือไปแตะหินโอนิกซ์ แต่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าจับมือเขาและวางลงบนถ่าน และถ่านก็ดับลงในมือของเขา แล้วเขาก็ยกมันขึ้นมาใส่ปาก และทำให้ริมฝีปากและลิ้นของเขาไหม้บางส่วน และเขาก็รู้สึกหนักปากและลิ้น (ยาเชอร์ 70:29)

ลิ้นของเราจะกล่าวถึงฤทธานุภาพของพระองค์ เราจะร้องเพลงและสรรเสริญพระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากศัตรู พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้กับเรา พระองค์ทรงทำลายพวกเขาต่อหน้าเราและปราบปรามพวกเขาไว้ใต้ฝ่าเท้าของเรา ยาเชอร์ 89:20-21

งานเฉลิมฉลอง

และในวันนั้น ปากของสัตว์ทุกชนิด สัตว์เลี้ยง นก และสัตว์ที่เดินได้ทุกชนิด และสัตว์ที่เคลื่อนไหวได้ทุกชนิด ก็ปิดสนิท จนพูดไม่ได้อีกต่อไป เพราะพวกมันเคยพูดคุยกันด้วยริมฝีปากและลิ้นเดียวกัน (ยูบิลี 3:28)

และมันทอดยาวไปจนถึงคาราโซ ซึ่งอยู่ในส่วนนอกของลิ้นที่หันไปทางทิศใต้ และส่วนของเขาทอดยาวไปตามทะเลใหญ่ และทอดยาวเป็นเส้นตรงไปจนถึงทางทิศตะวันตกของลิ้นที่หันไปทางทิศใต้ เพราะทะเลนี้มีชื่อว่าลิ้นแห่งทะเลอียิปต์ (ยูบิลี 8:13-14)

และสำหรับอาร์ปัคชาดนั้น ได้รับส่วนที่สาม คือดินแดนทั้งหมดในเขตของชาวเคลเดียทางตะวันออกของแม่น้ำยูฟราเตส ติดกับทะเลแดง และน้ำทั้งหมดในทะเลทรายใกล้กับชายฝั่งทะเลซึ่งหันไปทางอียิปต์ ดินแดนทั้งหมดของเลบานอน ซานีร์ และอามานา จนถึงชายแดนของแม่น้ำยูฟราเตส และสำหรับทูบาลนั้น ได้รับส่วนที่ห้า ในใจกลางชายฝั่งทะเลซึ่งเข้าใกล้ชายแดนของส่วนของลุดไปจนถึงชายฝั่งทะเลที่สอง ไปจนถึงดินแดนที่อยู่เลยชายฝั่งทะเลที่สองไปจนถึงชายฝั่งทะเลที่สาม และสำหรับเมเชคนั้น ได้รับส่วนที่หก คือดินแดนทั้งหมดที่อยู่เลยชายฝั่งทะเลที่สามไปจนถึงทางตะวันออกของกาดิร (ยูบิลี 9:4,11-12)

และเราได้เปิดปาก หู และริมฝีปากของเขา แล้วเราก็เริ่มพูดกับเขาเป็นภาษาฮีบรู ซึ่งเป็นภาษาแห่งการทรงสร้าง (ยูบิลี 12:26)

และดังที่เจ้าได้ทำให้จิตใจของมารดาเจ้าสดชื่นในระหว่างที่นางยังมีชีวิตอยู่ ครรภ์ของนางผู้ให้กำเนิดเจ้าจึงอวยพรเจ้าเช่นนี้ ความรักและอกของข้าพเจ้าอวยพรเจ้า และปากและลิ้นของข้าพเจ้าสรรเสริญเจ้าอย่างมากมาย (ยูบิลี 25:19)

และโยเซฟเห็นว่าพวกเขาทั้งหมดมีน้ำใจต่อกันและกัน เขาอดใจไม่ไหวจึงบอกพวกเขาว่าเขาคือโยเซฟ และเขาสนทนากับพวกเขาด้วยภาษาฮีบรู แล้วก้มลงกอดพวกเขาและร้องไห้ (ยูบิลี 43:14-15)

หนังสือที่สูญหายไปของพระคัมภีร์

และในขณะที่คนเลี้ยงแกะกำลังทำงานอยู่นั้น ถ้ำในเวลานั้นจึงดูเหมือนวิหารอันรุ่งโรจน์ เพราะทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์ต่างร่วมกันสรรเสริญและยกย่องพระเจ้า เนื่องในโอกาสการประสูติของพระเยซูคริสต์ พระวรสารฉบับแรกเกี่ยวกับวัยเด็กของพระเยซูคริสต์ 1:20

ทันใดนั้นลิ้นของนางก็คลายออก หูของนางก็เปิดออก และนางก็เริ่มร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงรักษานางให้หาย พระวรสารฉบับแรกเกี่ยวกับวัยเด็กของพระเยซูคริสต์ 6:7

พระเยซูตรัสตอบว่า “ถ้าพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะพูด พวกเขาก็คงพูดไม่ได้ แต่เพราะทุกคนมีอำนาจที่จะพูดด้วยลิ้นของตนเอง จะพูดได้ทั้งดีและร้าย ก็จงระวังคำพูดของตนเองเถิด” (พระวรสารนิโคเดมัส 2:5)

คารินัสและเลนทิอุส บุตรชายทั้งสองของซีเมโอน ตัวสั่นเทาเมื่อได้ยินเรื่องเหล่านี้ และรู้สึกไม่สบายใจคร่ำครวญ และในขณะเดียวกันก็เงยหน้าขึ้นมองฟ้าสวรรค์ แล้วทำเครื่องหมายกางเขนด้วยนิ้วมือบนลิ้นของตน พระวรสารนิโคเดมัส 12:24

และท่านกล่าวอีกว่า พวกเขารักพระองค์ด้วยปาก แต่ด้วยลิ้นของพวกเขากลับโกหกพระองค์ เพราะใจของพวกเขาไม่ถูกต้องต่อพระองค์ และพวกเขาก็ไม่ซื่อสัตย์ในพันธสัญญาของพระองค์ ขอให้ริมฝีปากที่หลอกลวงทั้งหลายจงเป็นใบ้ และลิ้นที่พูดจาโอ้อวดก็จงเป็นใบ้ด้วย ผู้ที่กล่าวว่า ด้วยลิ้นของเราเราจะได้รับชัยชนะ ริมฝีปากของเราเป็นของเราเอง ใครเล่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือเรา จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 7:16-17

และถึงแม้ชายผู้นี้จะได้รับเกียรติอย่างสูงส่ง แต่เขาก็ไม่ได้โอ้อวดตนเองมากนัก แต่เมื่อพระวจนะของพระเจ้ามาถึงเขาจากพุ่มไม้ เขาก็กล่าวว่า “ข้าพระองค์เป็นใครเล่า ที่พระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มา? ข้าพระองค์เสียงเบาและพูดช้า” (จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 8:22)

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดบาปเรื่องการฆ่าคน โอพระเจ้า พระองค์คือพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ และลิ้นของข้าพระองค์จะสรรเสริญความชอบธรรมของพระองค์อย่างเสียงดัง จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 8:37

จงให้การปกครองลิ้นของพวกเขาปรากฏชัดโดยความเงียบของพวกเขา จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 10:10

จงระวังลิ้นของเจ้าจากความชั่วร้าย และริมฝีปากของเจ้าอย่าพูดโกหก จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 11:3

เพราะท่านกล่าวว่า “ผู้ที่พูดและฟังสิ่งต่างๆ มากมาย และมีลิ้นที่คล่องแคล่ว คิดว่าตนเองเป็นคนชอบธรรมหรือ? ผู้ใดเกิดจากหญิงและมีชีวิตอยู่เพียงไม่กี่วัน ผู้นั้นก็เป็นสุข ฉะนั้นอย่าพูดมากนักเลย” (จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 14:6)

เมื่อเจ้าเห็นขโมย เจ้าก็ร่วมมือกับเขา และมีส่วนร่วมกับคนล่วงประเวณี เจ้าพูดจาชั่วร้าย และลิ้นของเจ้าก็พูดโกหก เจ้านั่งพูดจาใส่ร้ายพี่น้องของเจ้า เจ้าใส่ร้ายหลานชายของเจ้าเอง (จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 17:11)

เจ้าจะได้รับการปกป้องจากภัยพิบัติแห่งลิ้น และเจ้าจะไม่ต้องกลัวความพินาศเมื่อมันมาถึง จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 23:10

จงเรียนรู้ที่จะยอมอยู่ใต้บังคับบัญชา ละทิ้งความเย่อหยิ่งและการโอ้อวดทั้งปวงจากลิ้นของท่าน จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 23:16

อย่าเป็นคนสองจิตสองใจหรือพูดจาสองแง่สองง่าม เพราะการพูดจาสองแง่สองง่ามเป็นกับดักแห่งความตาย จงนอบน้อมต่อพระเจ้าและต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในฐานะผู้แทนของพระเจ้า ด้วยความเกรงกลัวและเคารพยำเกรง (จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 14:14)

การตั้งชื่อพระเยซูคริสต์แล้วยังยึดถือแบบยิวเป็นเรื่องไร้สาระ เพราะศาสนาคริสต์ไม่ได้ยอมรับชาวยิว แต่ชาวยิวต่างหากที่ยอมรับคริสเตียน เพื่อว่าทุกภาษาที่เชื่อจะได้รวมกันอยู่กับพระเจ้า (จดหมายของอิกนาเชียสถึงชาวแมกนีเซียน 3:11)

และบรรดาผู้รับใช้ก็ต้องเป็นผู้ที่ไม่มีข้อตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์ ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าในพระคริสต์ ไม่ใช่ผู้รับใช้ของมนุษย์ ไม่เป็นผู้กล่าวหาเท็จ ไม่เป็นผู้พูดสองแง่สองง่าม ไม่เป็นผู้รักเงินทอง แต่ต้องมีความพอประมาณในทุกสิ่ง มีความเมตตากรุณา เอาใจใส่ และดำเนินชีวิตตามความจริงของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นผู้รับใช้ของทุกคน (จดหมายของโพลิคาร์ปถึงชาวฟิลิปปี 2:10)

และบัดนี้พวกเขาก็ได้เพิ่มความลามกอนาจารเข้าไปในบาปอื่นๆ ของพวกเขา และความมลทินแห่งความชั่วร้ายของพวกเขา: ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้เติมเต็มขีดจำกัดแห่งความชั่วช้าของพวกเขา แต่เจ้าจงตักเตือนบุตรชายของเจ้าด้วยถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมด และภรรยาของเจ้าซึ่งจะเป็นน้องสาวของเจ้าด้วย และจงให้นางเรียนรู้ที่จะระงับลิ้นของนางซึ่งใช้กล่าวร้ายผู้อื่น หนังสือเล่มที่ 1 ของเฮอร์มาส (นิมิต) 2:10

หมายถึงผู้ที่ยังลังเลสงสัย แม้จะเชื่อแล้ว และบางคนก็พูดถึงพระเจ้าด้วยลิ้น แต่พระองค์ไม่ได้อยู่ในใจของพวกเขา ฉะนั้นหญ้าของพวกเขาจึงแห้งเหี่ยวและไม่มีราก เพราะพวกเขาดำรงชีวิตอยู่แต่เพียงคำพูด แต่การกระทำของพวกเขากลับไร้ประโยชน์ (หนังสือเฮอร์มาส เล่ม 3 (อุปมา) 9:194)

หนังสือแห่งเอเดนที่ถูกลืม

แล้วอาดัมและเอวาเข้าไปในถ้ำ และยืนอธิษฐานด้วยภาษาของตน ซึ่งเป็นภาษาที่เราไม่รู้จัก แต่พวกเขารู้จักดี (หนังสืออาดัมและเอวา 5:1)

เมื่ออาดัมได้กล่าวคำบัญชาแก่เซธเสร็จสิ้นแล้ว แขนขาของเขาก็อ่อนแรง มือและเท้าก็ไร้เรี่ยวแรง ปากก็เป็นใบ้ และลิ้นก็พูดไม่ได้อีกต่อไป เขาหลับตาลงและสิ้นลมหายใจไป (อาดัมและเอวา เล่ม 2 บทที่ 9:1)

ในสวรรค์ชั้นที่สิบนั้นมีพระเจ้าอยู่ ในภาษาฮีบรูพระองค์ทรงมีพระนามว่า อาราวัต (หนังสือแห่งความลับของเอโนค 20:3)

และข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์ชั้นที่แปด ซึ่งในภาษาฮีบรูเรียกว่า มูซาโลท ผู้เปลี่ยนแปลงฤดูกาล ความแห้งแล้ง และความชื้น และราศีทั้งสิบสอง ซึ่งอยู่เหนือสวรรค์ชั้นที่เจ็ด (หนังสือความลับของเอโนค 21:7)

และท่านได้บอกข้าพเจ้าถึงกิจการทั้งปวงของสวรรค์ แผ่นดิน และทะเล และธาตุทั้งปวง การเคลื่อนที่และการเคลื่อนไปของพวกมัน และเสียงฟ้าร้อง ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ การโคจรและการเปลี่ยนแปลงของดวงดาว ฤดูกาล ปี วัน และชั่วโมง การพัดของลม จำนวนของทูตสวรรค์ และการประพันธ์เพลงของพวกเขา และสิ่งต่างๆ ของมนุษย์ทั้งหมด ภาษาของเพลงและชีวิตของมนุษย์ทุกคน พระบัญญัติ คำแนะนำ และเพลงอันไพเราะ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เหมาะสมที่จะเรียนรู้ (หนังสือแห่งความลับของเอโนค 23:1)

หรือถ้าคนหนึ่งแสร้งทำดีต่ออีกคนหนึ่งด้วยการหลอกลวงด้วยวาจา แต่ในใจกลับชั่วร้าย อีกคนหนึ่งจะไม่เข้าใจความทรยศในใจของเขาหรือ และตัวเขาเองก็จะถูกตัดสินลงโทษ เพราะความไม่จริงของเขานั้นชัดเจนแก่ทุกคน? หนังสือแห่งความลับของเอโนค 46:3

ผู้ใดพูดจาด้วยลิ้นและใจที่อ่อนน้อมถ่อมตนต่อทุกคน ผู้นั้นย่อมได้รับพร ผู้ใดพูดแต่สันติด้วยลิ้น แต่ในใจกลับเต็มไปด้วยดาบ ผู้นั้นย่อมถูกสาปแช่ง (จากหนังสือความลับของเอโนค 52:13-14)
...ลิ้นของเขามักโกหกเมื่อเขาทำสัญญาสาบาน... สดุดีของโซโลมอน บทที่ 4

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากคนชั่วช้าและคนเลวทราม จากลิ้นที่ชั่วร้ายและใส่ร้ายป้ายสีและพูดโกหกและหลอกลวง ถ้อยคำจากลิ้นของคนชั่วช้านั้นบิดเบือนไปมากมาย เหมือนไฟที่เผาผลาญความงามของชนชาติหนึ่ง เขาชอบที่จะทำให้บ้านเรือนเต็มไปด้วยลิ้นที่โกหก เพื่อโค่นล้มต้นไม้แห่งความสุขที่เผาผลาญผู้กระทำผิด เพื่อทำให้ครัวเรือนต้องทะเลาะวิวาทกันด้วยริมฝีปากที่ใส่ร้ายป้ายสี... ขอให้ลิ้นที่ใส่ร้ายป้ายสีนั้นพินาศไปในเปลวไฟที่ลุกโชน ห่างไกลจากคนชอบธรรม!... สดุดีของโซโลมอน 12

ผลแห่งริมฝีปากด้วยลิ้นที่บรรจงเปล่งเสียงอย่างไพเราะ... สดุดีของโซโลมอน 15

...ขอทรงปกป้องลิ้นและริมฝีปากของข้าพเจ้าด้วยถ้อยคำแห่งความจริง... สดุดีของโซโลมอน 16

ดังนั้นใจของข้าพเจ้าจึงหลั่งไหลออกมาสรรเสริญพระเจ้า และริมฝีปากของข้าพเจ้าก็เอ่ยสรรเสริญพระองค์ และลิ้นของข้าพเจ้าก็ขับขานบทเพลงสดุดีของพระองค์ (บทเพลงสดุดีของโซโลมอน 40:5)

พวกเขาควรจะใช้ภาษาซีเรียค แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้น ภาษาของพวกเขานั้นแตกต่างออกไปมาก จดหมายของอริสเตียส 1:16

เนื่องจากข้าพเจ้าปรารถนาที่จะแสดงความกตัญญูต่อบุคคลเหล่านี้และต่อชาวยิวทั่วโลกและต่อคนรุ่นหลังที่จะมาถึง ข้าพเจ้าจึงได้ตั้งใจที่จะแปลพระบัญญัติของท่านจากภาษาฮีบรูซึ่งใช้กันอยู่ในหมู่ท่านเป็นภาษากรีก เพื่อให้หนังสือเหล่านี้ได้ถูกเพิ่มเข้าไปในคลังหนังสือหลวงอื่นๆ ของข้าพเจ้า จดหมายของอริสเตียส 2:20

เมื่อแอนติโอคัสได้ยินเช่นนั้น ผู้กระหายเลือด โหดเหี้ยม และน่ารังเกียจอย่างยิ่ง จึงสั่งให้ตัดลิ้นของเขาออก แต่เขาพูดว่า “ถึงแม้ท่านจะตัดอวัยวะที่ใช้พูดของข้าพเจ้าออกไป พระเจ้าก็ทรงฟังผู้ที่พูดไม่ได้ด้วย ดูเถิด ข้าพเจ้ายื่นลิ้นออกมาพร้อมแล้ว จงตัดมันออกไปเถิด เพราะท่านจะไม่อาจปิดปากข้าพเจ้าได้ เรายินดีที่จะให้ร่างกายของเราถูกตัดขาดเพื่อพระเจ้า แต่พระเจ้าจะทรงลงโทษท่านอย่างรวดเร็วเพราะท่านตัดลิ้นที่เคยร้องเพลงสรรเสริญพระองค์” (มัคคาบี 4:39-43)

แต่มารดาได้พูดภาษาฮีบรูเพื่อให้กำลังใจเด็กชาย ดังที่ข้าพเจ้าจะเล่าในภายหลัง และเด็กชายก็กล่าวแก่ทหารยามว่า “ปล่อยข้าพเจ้าเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้เข้าเฝ้ากษัตริย์และบรรดาสหายของพระองค์”... เจ้าไม่ละอายใจบ้างหรือ ที่เป็นมนุษย์ โอคนชั่วช้าที่มีหัวใจดุจสัตว์ป่า เจ้าเอาคนที่มีความรู้สึกเช่นเดียวกัน เกิดจากธาตุเดียวกัน มาฉีกลิ้นของพวกเขา และเฆี่ยนตีและทรมานพวกเขาเช่นนี้? มัคคาบีเล่มที่ 4 6:5,9

เพราะแท้จริงแล้ว เมื่อท่านถูกจองจำพร้อมกับบุตรชายของท่าน ท่านได้ยืนอยู่ที่นั่นเห็นเอเลอาซาร์ถูกทรมาน และท่านได้พูดกับบุตรชายของท่านด้วยภาษาฮีบรูว่า "บุตรชายของข้าพเจ้า การต่อสู้ครั้งนี้เป็นเรื่องสูงส่ง และพวกเจ้าจงต่อสู้ด้วยความเต็มใจ เพราะได้รับการทรงเรียกให้เป็นพยานแก่ชาติของเรา จงต่อสู้ด้วยความกระตือรือร้นเพื่อพระบัญญัติของบรรพบุรุษของเรา" มัคคาบี 4:36-37

โอ้ วันนั้นช่างโหดร้ายเหลือเกิน แต่กระนั้นก็ไม่โหดร้ายเสียทีเดียว เมื่อทรราชผู้โหดเหี้ยมแห่งกรีกจุดไฟในเตาเผาอันป่าเถื่อนของเขา และด้วยความโกรธแค้นที่พลุ่งพล่าน เขาได้นำบุตรชายทั้งเจ็ดของธิดาแห่งอับราฮัมไปที่เครื่องยิงหินแล้วนำกลับมาทรมานอีกครั้ง และได้ควักลูกตาของพวกเขาออก ตัดลิ้นของพวกเขา และฆ่าพวกเขาด้วยการทรมานสารพัดชนิด (มัคคาบี 4:32)

โอ ลูกเอ๋ย! ถ้าเจ้าได้ยินคำใด จงให้มันตายไปในใจของเจ้า และอย่าเปิดเผยให้ผู้อื่นฟัง มิฉะนั้นมันจะกลายเป็นถ่านไฟที่ลุกโชนและเผาไหม้ลิ้นของเจ้า ทำให้เจ้าเจ็บปวดตามร่างกาย และเจ้าจะได้รับความอับอายขายหน้าต่อพระเจ้าและมนุษย์ เรื่องราวของอาหิการ 2:2

โอ ลูกเอ๋ย! จงพูดจาไพเราะและอ่อนหวาน และอย่าให้เพื่อนของเจ้าเหยียบย่ำเท้าของเจ้า เกรงว่าเขาจะเหยียบย่ำอกของเจ้าในภายหลัง เรื่องราวของอาหิการ 2:35
โอ ลูกเอ๋ย! การที่คนสะดุดเท้า ดีกว่าการที่เขาสะดุดลิ้น (เรื่องราวของอะหิการ 2:45)

โอ ลูกเอ๋ย! ถ้าเจ้าปรารถนาจะเป็นคนฉลาด จงระงับลิ้นของเจ้าจากการโกหก และมือของเจ้าจากการลักขโมย และดวงตาของเจ้าจากการมองดูสิ่งชั่วร้าย แล้วเจ้าก็จะถูกเรียกว่าเป็นคนฉลาด เรื่องราวของอะหิการ 2:60

จากนั้นพวกเขาก็แสดงจดหมายที่เขียนด้วยลายมือและประทับตราของเขาให้เขาดู และเมื่อไฮการ์เห็นเช่นนั้น แขนขาของเขาก็สั่นเทาและลิ้นของเขาก็แข็งไปในทันที เขาไม่สามารถพูดอะไรได้เลยด้วยความกลัว แต่เขาก้มหน้าลงสู่พื้นดินและเป็นใบ้ เรื่องราวของไฮการ์ 3:34
และเมื่อฟาโรห์ได้ยินคำพูดนั้น พระองค์ก็ทรงประหลาดใจและงุนงง เพราะพระองค์ทรงพูดจาคล่องแคล่วและไพเราะเหลือเกิน เรื่องราวของอาหิการ 5:26

และฟาโรห์ทรงงุนงงกับความคล่องแคล่วในการพูดและความกล้าหาญในการตอบคำถามของเขา จากนั้นฟาโรห์จึงทรงลุกขึ้นจากบัลลังก์และยืนอยู่ต่อหน้าไฮการ์ แล้วตรัสกับเขาว่า "จงบอกข้ามาเดี๋ยวนี้ เพื่อข้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าของท่าน กษัตริย์นั้นเหมือนกับใคร และขุนนางของพระองค์นั้นเหมือนกับใคร" เรื่องราวของไฮการ์ 5:49

โอ้ ลูกชายของข้า! ข้าหวังดีกับเจ้า แต่เจ้ากลับตอบแทนข้าด้วยความชั่วร้ายและความน่ารังเกียจ บัดนี้ข้าอยากจะควักลูกตาของเจ้าออกมา แล้วเอาไปให้หมากิน ตัดลิ้นของเจ้า และตัดหัวของเจ้าด้วยคมดาบ เพื่อชดใช้กรรมที่เจ้าได้กระทำไว้ เรื่องราวของอาหิการ 7:43

และเจ้าทั้งหลายจะเป็นประชากรของพระเจ้า และจะมีภาษาเดียวกัน และจะไม่มีวิญญาณแห่งการหลอกลวงของเบลิอาร์ เพราะเขาจะถูกโยนลงไปในไฟชั่วนิรันดร์ (พันธสัญญาของยูดาห์ 4:30)
ฉะนั้นพวกเจ้าจะกระจัดกระจายไปเหมือนชาวกาดและชาวดานพี่น้องของข้าพเจ้า และพวกเจ้าจะไม่รู้แผ่นดิน เผ่า และภาษาของพวกเจ้าเลย (พินัยกรรมของอาเชอร์ 1:44)

จิตใจที่ดีนั้นไม่มีลิ้นสองลิ้น คือลิ้นแห่งการอวยพรและการสาปแช่ง ลิ้นแห่งการดูหมิ่นและการให้เกียรติ ลิ้นแห่งความเศร้าโศกและความยินดี ลิ้นแห่งความสงบและความสับสน ลิ้นแห่งการเสแสร้งและความจริง ลิ้นแห่งความยากจนและความร่ำรวย แต่มีอุปนิสัยเดียวที่บริสุทธิ์และไม่เสื่อมเสียต่อคนทั้งปวง (เบนจามิน 1:37)